

גמ"ר 20/12/10503 - מדינת ישראל נגד טופאן שומאן

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

גמ"ר 20-12-10503 מדינת ישראל נ' שומאן
תיק חיצוני: 7779/19 פמי

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא נайл מהנא
המאשימה מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
נגד טופאן שומאן ע"י ב"כ עו"ד אסדי מועמר
הנאשם

ההחלטה

מבוא

בפני בקשה לביטול כתב אישום בטענה כי חלפו התקופות הקבועות בנהלים ובנסיבות בהתאם לסעיף 57א(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982, קרי; לעלה מ- 18 חודשים.

ענינו בתאונה אשר אקרה ביום 04.11.18 לפיה גרם המבוקש (להלן: "המבקר" או "הנאשם"), על פי כתב האישום, לתאונת דרכים בה קיפחו את חיים 6 בני אדם, לפציעתם באורח קשה של מספר מעורבים וכן לנזקים לרכוש. החקירה בעניין התאונה החלה באותו יום דהינו, 04.11.18.

בהתאם להנחיית פרקליט המדינה 4.1202 היה על המדינה להגיש את כתב האישום תוך 18 חודשים. כתב האישום הוגש לבית המשפט ביום 20.12.2027 ככלומר לאחר 25 חודשים ו- 21 ימים ממועד התאונה.

לטענת ב"כ הנואשם קיימת לכארה חריגה של כ-7 חודשים ממועד שלט המאשימה היה להגיש כתב האישום, שכן לשיטתו חלפו לעלה מ- 18 חודשים מיום אירוע התאונה ועל כן מבוקש הוא להורות על ביטול כתב האישום.

דין והכרעה

סעיף 57א(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח חדש], התשמ"ב - 1982, קובע לעניין משך הליכי חקירה והעמדה לדין, כדלקמן:

"משך הליכי חקירה והעמדה לדין יהיה בהתאם לתקופות שייקבעו בנהלי רשות החקירה באישור היועץ המשפטי לממשלה ובנסיבות היועץ המשפטי לממשלה, לפי העניין; לא יוגש כתב אישום אם חלפו התקופות הקבועות בנהלים ובנסיבות כאמור אלא בהסכמה היועץ המשפטי לממשלה".

יען בהנחיית היועץ המשפטי לממשלה 4.1202 "משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום" (יולי 2014), לעלה

כ"כ ככל, פרק הזמן המרבי הנדרש לטיפול בתביעה בתיק החול מיום קליית התיק בתביעה ועד לקבלת החלטת התובע בדבר העמדה לדין, בעבורות מסווג עווון הינו עד 18 חודשים (סעיף 4(א)(ב)).

תקנון הנחיית היועץ המשפטי לממשלה 4.1202 הינה קביעת מדיניות באשר לסדרי הדין בהליך הפלילי, כלומר להציב בפניו התביעה הכללית מגבלות זמן ברורות עד להחלטה בדבר הגשת כתב אישום וזאת תוך קביעת מגנוני פיקוח ובקרה על קצב הטיפול של התביעה בתיקים המגיעים לטיפולו. כל זאת על מנת לאזן באופן ראוי אינטראס הנאשם מחד להליך הוגן ומונעת עיוות דין, ומנגד, האינטראס הציבורי למצוי הדין עם הנאשמים השונים.

"**הצורך בענישת הנאשם מבלי שיחלוף זמן בלתי סביר מעט שזה עבר את העבירה מקורו גם בשיקול אמון הציבור בהליך הפלילי.** אמון הציבור באפקטיביות ההליך הפלילי עשוי מקום בו מי שuber את העבירה מתהלך שנים רבות בכיכר העיר מבלי שנoston הוא את הדין על מעשיו. גם ענישת העבריין שנים ארוכות מאוד לאחר האירוע עלולה בתורה לעורר תמיחות אצל הציבור בבדיקה "מעבר זמנו (יוםו) בטל קרבנו", מסכת ברכותכו, א'" (ראו: עפ"ג (ב"ש) 20-07-68947 סרגיי יוסופוב נ' מדינת ישראל - רשות המסים (פורסם בנבו, 18.11.20).

עוד נקבע באותה הנחיה כי מנין התקופה הנ"ל קרי; 18 חודשים **"יחל ביום מועד קליית התיק ביחיד התביעה ועד למועד ההחלטה הסופית בדבר העמדה לדין..."**.

כלומר, מנין התקופה אינם מתחילה ממועד התאונה, כפי שטען ב"כ הנאשם בבקשתו, אלא ממועד קליית התיק ביחיד התביעה, ובעניננו התקיק נקלט ביחיד התביעה ביום 19.03.19.

בנוספ', בהתאם לסעיף 4(ג)(1) לאותן הנחיות, השלמת חקירה מהוועה עליה לעצרת מנין פרק הזמן הקצוב לטיפול בתיק.

ב"כ המשימה טעונה כי התיק היה בהשלמת חקירה החל מתאריך 30.10.19 ועד לתאריך 22.03.20, דהיינו במשך 4.5 חודשים ובנוספ' נדרשה השלמת חקירה נוספת החל מתאריך 07.09.20 ועד לסוף נובמבר 2020, כולל 2.5 חודשים נוספים. כולל התיק היה בהשלמת חקירה בשני פרקי זמן שונים תקופה מצרפת של 7 חודשים. דברי המשימה נוספים ביחס לפרק הזמן שנדרשו לצורך השלמת חקירה לא נסתרו על ידי ב"כ הנאשם.

כתב האישום הוגש כאמור ביום 27.12.20 כולל, 21 חודשים ו- 24 ימים ממועד קליית התיק ביחיד התביעות. ניכוי התקופה שבה התיק היה בהשלמת החקירה (7 חודשים) מעמיד את התקופה על 14 חודשים ו- 24 ימים כולל תקופה שלא חרגה מהזמן המרבי הדרוש לצורך הגשת כתב האישום.

בנסיבות אלה, לא מצאתי כי המשימה חרגה מפרק הזמן שנקבע בהנחה, ועל כן, לא מצאתי ממש בענטה ב"כ הנאשם כי יש מקום לבטל את כתב האישום.

כללו של דבר

אני מורה על דוחית הבקשה.

ניתנה היום, ט"ו סיון תשפ"א, 26 Mai 2021, בהעדר הצדדים.